

Tết Làng Tôi

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Năm, 27 Tháng 1 Năm 2011 09:22

Làng An Hò chúng tôi đã ăn Tết trong hai tuần lễ, theo đúng truyền thống cha ông ngày xưa, nghĩa là ngay từ ngày cúng ông Táo về Trưì cho tới ngày hò nêu mừng Bội.

Ngôi làm cho cả làng luôn đầy tiếng cười là ông Tô Hoà. Các cụ còn nhớ ông hoi viên viên n c đáng yêu này cả chúng tôi ch. Cái ông ngày xưa đi hành quân bắt đ c m t chú chính y VC, ông đem chú về trưì r i ông và chú tranh luận chính tà mấy ngày liền, khi thấy chú đ i lý thì ông th chú về r ng. Sau 1975, chú vào Saigon và gi ng y nh bà D ng Thu H ng, chú m m t và t nh m ng. Chú tìm cách c u đ c ông Tô Hoà ra kh i trưì c i t o r i cùng ông v t biên. Hai ng i k t nghĩa anh em, th t nay s ng ch t có nhau. Bây gi hai anh em k t nghĩa s ng i mi n trung Canada. Tuy b làng đi theo ng i em nh ng ông Tô Hoà t t nào cũng v làng. Tết con mèo này ông đã v làng s m h n th ng l . Ông b o ông ph i v s m đ k p làm c cúng ông Táo.

Năm nay ông đem về con cá chép và m t thùng bánh ch ng. Cá chép do ông đánh bắt đ c h , còn bánh ch ng do chú em k t nghĩa t tay gói l y đ t làng. Các cụ có bi t con cá chép ông mang về to c nào không ? Th t không th t ng t ng đ c, nó b và n ng h n10 kí lô. Ông Tô Hoà ph i c t khúc, đ đong l nh và đóng thùng. Ông ch con cá chép r i c i hà hà : gi ng cá này m i xu t hi n i Ngũ Đ i H giáp gi i M và Canada. Tên nó là Asian Carp, cá chép Á Châu. Các nhà đ i đ ng h c cho bi t l i cá này i Á Châu thì ch cân n ng t i đã là 2 kí lô, nay không bi t t i sao nó b i sang đ c Canada, t nhiên nó phát t ng, con nào con n y to đùng và n ng t 10 kí tr lên. Các nhà khoa h c không bi t t i sao con cá chép này b i sang đ c Canada, ch t i thì t i bi t t i sao. Nó sang đ c t i đây vì nó có g c Vi t Nam. Nó nh ng i VN, nó v t biên. Ng i VN sang đây g p đ t t t, đ t thiên đàng, nên ai cũng làm ăn thành công và phát đ t, bao nhiêu là bác sĩ k s lu t s , bao nhiêu là thiên tài, ngay th h th nh t này. Con cá chép cũng v y, nó g p môi tr ng thiên đàng, nó to ra, nó béo ra, nó n ng ra, là th .

Ch c ông Tô Hoà này khi còn trong b ng m đã có sao v n trong mi ng. Ông ăn nói có duyên l lũng. Chính c B.95 đã th t ra ngay t năm xưa : Nghe bác nói thì con r n trong l cũng ph i

bò ra. Anh John đã mê ông ngay t phút đ u. Hai cô Hu thì kh i nói, đã quên ăn quên ng . X a nay lúc bình th ng làng tôi có m t b ch là ông ODP, không khí làng đã vui l m r i, nay d p t t làng l i có thêm m t b ch n a là ông T Hoè, thì các c có th t ng t ng chúng tôi vui bi t là ch ng nào. Làng lúc nào cũng nh đ ng m h i.

Trong b a cúng ông Táo, ông T Hoè k chuy n con cá chép xong thì quay vào phe li n ông r i nói l n : Này, xin truy n kinh nghi m b n thân cho anh em nha : C tu i nh anh em chúng mình thì ai cũng ph i ‘kiêng 4 EM’ nha. Anh H.O. nghe xong li n th a ngay : 1 Em đã đ ch t, nói gì t i 4 Em, cái này đàn anh kh i ph i d y. Phe các bà cũng ng c nhiên l m v câu ‘4 Em’ này. Ch Ba Biên Hòa lên ti ng h i: V y ra x a nay ông T Hoè đã có nh ng 4 em, r i bây gi ông m i nghi m ra là nguy hi m và m i kiêng sao ? Không khí làng tôi t nhiên sôi đ ng h n lên. Đ cho dân làng xôn xao n ào m t ch p ông m i nói : Tôi ch a nói h t ý mà. Em đây không ph i là em mèo, em đây là ti ng phát âm c a ch M. 4 Em c a tôi là 4 ch M, 4 ch đ u của M , M n, Mèo và ham Mu n. 4 Em thì ch có 1 Em mèo là ng i mà thôi. Dân già chúng tôi thì ai cũng ph i kiêng m , m n, mèo và ham mu n, ph i không nào? Tôi nói có đúng không ? Đ y, mi ng l i cái ông T Hoè này nh th đ y, các c , có mê không ch .

R i ông T Hoè quay vào ông ODP : Xin đàn anh nói sang chuy n khác giúp tôi, ch đ mình tôi nói thì ch c s gây hi u l m thêm r i đêm nay gây khó ng cho m i ng i. Ông ODP li n nh n l i ngay. Ông b o chúng ta đang trong mùa t t con Mèo, xin b con Mèo c a Anh T Hoè mà chuy n sang con mèo dân gian. Xét v h t c thì dòng h nhà mèo l n l m. Con mèo là bà con v i con c p, con s t , con báo leopard, con báo đ m jaguar, con báo nâu cougar, và con linh miêu. Gia t c mèo, b t lu n đ c hay cái đ u có râu. K ha ! Năm m i này ng i VN chúng ta ch n bi u t ng là con mèo, còn ng i Trung Hoa thì ch n con th . Tàu và ta ch khác nhau v năm Mão này mà thôi. Trong văn ch ng bình dân c a ta có bài th con mèo trèo cây cau, ai cũng thu c ngay th i còn bé:

Con mèo mà trèo cây cau
H i thăm chú chu t đi đâu v ng nhà
Chú chu t đi ch đàng xa
Mua m m mua mu i gi cha con mèo

Trong bài th , mèo b g i là ‘con’, còn chu t thì đ c kêu là ‘chú’, rõ ràng có phân bi t v s tôn kính, và rõ ràng ta th y bài th có ý ch i xéo con mèo. X a nay tôi v n th c m c là không bi t cha ông ta có ý ám ch vi c gì qua m y câu th này. G n đây đ c T Đi n Văn H c Vi t Nam c a LM Tr n Văn Ki m, tôi th y tác gi gi i thích : con mèo cũng có tên là con măn. Con mèo trong bài th ch quân Măn Thanh năm x a kéo vào thành Thăng Long c a ta, và con chu t, ch quân ta ph i t m rút v đèo Tam Đi p đ ch vua Quang Trung t mi n Trung ti n ra lãnh đ o vi c t ng t n công di t gi c. À, ra th . Bây gi thì rõ r i. À, mà b n câu th trên đây n u áp đ ng vào vi c th i s b y gi Vi t Nam thì cũng đúng quá, các c c ngh m mà coi. Ng i trong n c ai cũng đang ch mình chúa Quang Trung xu t hi n đ đ u i quân Tàu. Hi n nay con mèo đã dám chi m r ng, chi m đ t, chi m bi n c a ta. Nh t đ nh chúng ta ph i s ng ch t v i chúng, theo đúng g ng ti n nhân.

Ông ODP v a ng ng thì ông T Hoè h ng ngay vào anh John : Này anh Hai John, c năm nay tôi thêm nói chuy n v i anh, tôi thêm nghe anh nói v vi c anh h c ti ng Vi t, ti ng Vi t quê h ng v anh có hay l m không?

Anh John tr l i ngay l p t c : Ti ng Vi t Nam không nh ng ch hay s s mà hay vô cùng, tôi có th nói v đ tài này c ngày không h t. Nó kh p n i. Ch ng h n đĩa cà bung trên bàn đây nó nh c tôi bao nhiêu chuy n. Riêng trái cà, ti ng anh là egg plant. S dĩ ng i Anh g i nó là egg vì nó gi ng qu tr ng. Ti ng Vi t trong t đi n đ ch là trái cà tím. Đó là cách nói thanh

ch vì ch nói i màu tím. Ng i bình dân Việt Nam thì không nhìn nó đ n s nh v y mà đi n t nó chính xác và rõ ràng h n nhi u, egg plant ng i bình dân g i là ‘cà dái dê’. Đung và hay h t s c v y đó. Tôi ch a h th y ti ng n c nào t trái egg plant chính xác nh v y. Đ y là m t ch nghĩa. V m t âm thanh thì ti ng VN cũng vô cùng tuy t đi u. Làm gì trên th gian này có ti ng n c nào mà gi u âm thanh nh ti ng VN, nh ng 8 thanh c mà. Nói mà nh hát. Nhi u sách v nói ti ng VN có 6 thanh là nói sai vì đ u s c và đ u n ng cho 4 thanh khác nhau tùy ph âm đi theo, nh đán/đ t, đ n/đ t... Riêng đ u ngã thì nghe hay quá c . Nó nung n u, nó b n l n, nó lẳng đặng mãi mãi không thôi... Đ u ngã nghe nh là t ng h p c a đ u huy n và đ u s c.

Các bác còn mu n nghe n a ch ? Ai cũng g t đ u lia l a. Anh ti p : Xin nói v ý nghĩa. Trong ti ng Việt, nhi u ch có nghĩa trái ng c h n nhau nh ng trong vài tr ng h p l i đ ng nghĩa v i nhau, m i ghê ch , nh

- Quân ta đánh th ng quân Tàu = Quân ta đánh b i quân Tàu (th ng=b i)
- Máy bay ném bom trúng nhà dân = máy bay ném bom l m nhà dân (trúng=l m)
- Mùa đông ph i m c áo m = mùa đông ph i m c áo l nh (m=l nh)

Mà thôi, tôi xin t m ng ng bài đi n văn c a anh John đ trình các c vi c gói bánh ch ng bánh tét. Phe li n ông chúng tôi ph trách bánh ch ng, phe li n bà đ i s lnh đ o c a ch Ba Biên Hòa ph trách bánh tét. M i phe đ u lái xe đi ch s m hàng riêng.

Và ngày tr ng đ i đã đ n, dân làng t h p t i nhà C Chánh. Phòng khách nhà c đã đ c x đ ng làm x ng gói bánh. C Chánh và c B.95 làm c v n t i cao. Ông ODP và ông T Hoè lnh đ o vi c gói bánh ch ng, anh H.O., anh John và tôi ch y vòng ngoài ph tá. Hai ông nh c p bài trùng, h p ý nhau h t s c. Hai ông gói bánh ch ng mà không c n khuôn, các ông gói buông tay mà đ ng bánh v n vuông v c. G o n p có r c chút xíu b t ng t các c , hai ch t ng b o b t ng t n u dùng đúng li u l ng s tăng thêm h ng v ch không có đ c h i gì. R i nhân thì có đ u xanh, và th t heo đã p tiêu hành n c m m, đây là th t mông g m c da c m c th t n c. Ông T Hoè c i hà hà. C năm mình kiêng m kiêng m n, ngày t t phá gi i m t chút không sao, s u ng thu c bù. Nghe cũng có lý ph i không c . Còn phe các bà cũng vui v náo nhi t l m. Bánh ch ng gói b ng lá giong, bánh tét gói b ng lá chu i. G o cũng thêm chút xíu b t ng t, nhân thì v a đầu xanh, đ u đen đ u đ , v a th t heo vai đã p tiêu đ ng n c m m, và gói thành đon dài.

Dân làng v a gói bánh v a chuy n trò râm ran. Chúng tôi đã nói bao nhiêu th chuy n. Ti ng c i r n rã có lúc t ng ch ng v nhà. Đ tài muôn thu ‘ nam n yêu đ ng’ l i đ c kh i lên. Ông T Hoè xin đ c đ c bài th nói v tính nghĩa h nh phúc v ch ng nh sau :

Ta Mình hai đ a m t đôi

- ▣ Lâu lâu g n đ i m i n i m t ng i
- ▣ Làm lành hai đ a l i c i
- ▣ Xáp vào l i hóa hai ng i m t đôi
- ▣ Ng t ngào c t ti ng ‘Mình i’
- ▣ Trên đ i đ p nh t là tôi v i mình
- ▣ Đôi khi có chuy n b t bình
- ▣ Cãi nhau tôi l i v i mình g n nhau
- ▣ Nh ng mà g n ch ng đ c lâu
- ▣ G n nhau hôm tr c hôm sau l i hoà
- ▣ Nhìn mình tôi l i c i xòa
- ▣ Nhìn tôi mình l i l n sà vào tôi

▢ *Chúng mình nh* *đũa có đôi*
▢ *Có đôi đ* *g* *i ‘Mình* *i, Mình à’*

Ai cũng cho bài th mùi m n quá. Tình nghĩa v ch ng là ph i th . C B.95 lên ti ng góp ý : Nãy gi dân làng ch toàn nói chuy n ti ng c i Việt Nam. Xin cho tôi nghe chuy n c i Canada xem nào. Anh John đâu, xin cho nghe chuy n nào thật đ c s c Canada. Anh nh k chuy n nào không có đ tài ‘y’ mà v n gây đ c ti ng c i nha. Cái anh John này th t đa tài, cái gì cũng nh có s n trong túi. Anh nói ngay : Tôi xin k 2 chuy n. Chuy n th nh t đ c ch m gi i là chuy n ng n nh t và ý nghĩa nh t. Đây là m u đ i tho i gi a Adam và Eve. Nh ng tr c khi vào chuy n xin cho tôi có đôi l i gi i thi u 2 nhân v t này. Kh i đ u sách Kinh Thánh là ph n nói v vi c Chúa t o đ ng ra tr i đ t và con ng i. Adam là nhân v t đ u tiên đ c chính tay Chúa t o nên và sau đó Chúa l y x ng s n c a Adam mà t o ra Eve. Adam và Eve là c p v ch ng đ u tiên trên trái đ t. Ông Adam th t i 930 tu i. Và câu chuy n th nh t nh th này:

M t bu i đ p tr i kia, t i v n đ a đàng, Eve m i h i Adam : Anh có yêu em không? Adam đáp ngay : a, anh có s ch n l a sao? Xin h t chuy n th nh t. Các b n có th y cái anh ch ng Adam này ghê không? Và đây là chuy n th hai : Mike và Jim là hai b n thân nhau t nh . B a đó sau bu i h c hai chàng th y tr i đ p bèn n i h ng r nhau vào công viên ch i. Mike th y m t thi u n r t đ p đàng ng i trên gh đá, d i chân là m t con chó vàng. Anh li n n i máu t u nên anh đ b n : Tao đ mà dám đ n g n cô gái đ p kia và nói m t câu gì mà có th làm cho ng i đ p c i li n , r i sau đó nói m t câu gì làm cho cô y n i gi n li n , Dám không? Mà mà làm đ c thì tao xin bao m t ch u cà rem. B Mike nói khích, Jim làm ngay. Jim li n ch y đ n tr c m t cô gái, xin đ c vu t ve con chó, r i Jim khoan tay nói v i con chó : Con chào Ba! Cô gái nghe v y li n c i h c h c. R i Jim đ t ng t đ ng lên, cung kính nói v i cô gái : Con chào Má. Nghe xong, cô gái gi t mình r i n i gi n. Cô la Jim là ng i m t đ y và đ nh kêu c nh sát.

Anh John k xong hai chuy n , không th y C B.95 c i nh m i khi li n h i : C th y hai chuy n Canada này có hay không? C đ p : Chuy n đ u tôi ch hi u gì c . Sao mà chuy n Canada khó hi u làm v y! Còn chuy n th hai thì tôi hi u, nh ng không th y hay, ch c nó thi u m m thi u mu i.

V a nghe đ n đây, anh H.O. lên ti ng ngay : A, rõ ràng nha, rõ ràng c cũng thích chuy n m n nha. V y xin phép cho cháu nói chuy n m n m t tí nha. Tôi xin đ c đ c làng hai câu :
- Cái gì có chân mà không có đ u?
Câu đ này nghe m h mung lung quá, ch a ai bi t ý c a anh. Đàng lúc c làng suy nghĩ thì anh t tr l i : Đó là cái gh . Làng thua tôi 1-0 nha. Tôi xin đ câu th hai :
- Con gì có đ u mà không có chân?
Làng v n t c. C hai b ch ODP và T Hoè cũng ch u. Hai cô Hu thì cho r ng câu đ này vô lý, làm gì trên đ i này có con v t nào có đ u mà l i không có chân. Cu i cùng thì làng xin ch u. Anh H.O. bèn c i t r i nói :
- Đó là con c...

Nghe đ n đây thì phe li n ông phá ra c i, v a c i v a đ p bàn đ p gh . Phe các bà thì c i bò lẩn, v a đ m nhau thùm th p v a la ‘Đ q y! Đ q y!’
Các c đã th y không khí n u bánh ch ng c a làng tôi có vui không? Vui quá ch . R i b p l a đ c nhóm lên. Dân làng vây quanh hai n i bánh l a cháy r ng r c. Bao nhiêu chuy n, bao

nhiều tâm s, bao nhiêu k ni m th i x a đ c kh i d y bên hai n i bánh này.

Ông ODP th y mình nh đàng s ng l i nh ng ngày x a thân ái Saigon. Theo ông thì con h m l n nhà ông có nhi u k ni m đáng yêu đáng nh nh t. Này nha, c đúng 6 gi sáng là anh bán bánh mì c t ti ng ‘ bánh mì nóng dòn đây’. Anh là cái đ ng h đánh th c c ngổ d y. R i sau đó là bà bán cháo s n. N i cháo th m l ng c h m. Ch ng n a gi sau là bà bán xôi. R i gánh hàng c a bà bán bún riêu. Lúc sau là bà bán bánh cuốn. Đ n 9 gi là con h m tr l i yên tĩnh hoàn toàn. R i đ n tr a, kho ng 1 gi thì có ti ng rao gi ng Nam K đ c : Ai đ u xanh n c đ a đ ng cát ...hôn... Cái bà bán chè này n u chè r t ngon và bán hàng r t mát tay. Bà đ n đây bán chè t th i con gái. Bà l p gia đình, bà có con r i có cháu, bà v n đ n đây, v n gánh hàng chè này. Tay bà đã nuôi đ c m t đàn con ăn h c thành tài. Sau bà bán chè là ti ng l c c c a ông Tàu bán mì gõ. Kho ng 1 gi 30, lúc các ông công ch c chu n b đi làm ca chi u thì xe hàng bán trái cây p l nh đ n. Nào đu đ , nào mía, nào đ a, nào c đ u. R i ngổ h m đ c tr l i s yên tĩnh cho t i t i. Kho ng 8 gi thì con h m l i t ng b ng nh n nh p, l i vang lên ti ng n ào c a hàng cháo v t, cháo huy t, cháo m c. Có c v t l n, c bún bò. Ng i đ n sau cùng là ông Tàu bán chè mè đen ‘chí mã phù’.

Nói đ n đây r i ông ODP t c l i : Sao th i x a các món này ăn ngon th , và mình sung s ng th ! Mà đây m i ch là m t ngổ h m, ch nh ng ngã ba ngã t còn náo nhi t h n nhi u. Dân nh u thành ph h n hò nhau c đ n t i là t i đây bi n khu v c này thành khu ăn u ng dã chi n n ào và đa đ ng vô cùng. Bàn gh cái nào cũng th p lè tè. Ng i đ ng ng i ng i. Ti ng g i khô m c, khô bò, v t l n, bò kho, bê thui, lòng heo, la de, trà đá vang lên m t cõi. Râm ran náo nhi t t i quá n a đêm.

Ông T Hoè thì không nh nh ng bàn nh u bên đ ng b ng m y quán ăn bình dân nh quán bà Bà Ba B ng, quán ông C C n, quán Bà C Đ i. Ông cho bi t ông thích quán Bà C Đ i nh t. Th c ra tên nguyên th y ch là Quán Bà C mà thôi. Cái tên Đ i nghe nói là do cái ông nh c sĩ Tr ng K thêm vào. S dĩ ông Tr ng K g i nh th vì thu x a khi ông ta ch a r ng r nh, lúc trong túi không có ti n, ông và b n bè v n kéo đ n đây và Bà C v n cho ăn ch u. Ông T Hoè t ra bi t r t rõ v quán này. Ban đ u quán c a bà Ch Cũ Saigon. Vì phát đ t nên quán bành tr ng ra quá nhi u l đ ng , th là c nh sát b t đ p. Bà rút v m t con h m đ ng Nguy n Hu . Không nh ng trong h m mà thôi, mà còn rút lên gác n a n i khi p, th nh ng dân nh u B c K v n kéo đ n n m n p. Khách hàng th ng xuyên nh t là nhóm báo S ng c a ông Chu T . Ôi cái h ng v B c k , nh ng tô canh rau đay n u cua, nh ng đĩa cà pháo ch m m tôm , đĩa đ a c i chua, đĩa th t đông, đĩa rau mu ng xào, đĩa đ u rán, sao mà ngon th , sao mà quê h ng th . Quán không có th c đ n. Khách đ ng xem các món bày ngay t kính l i vào r i ch . Đúng là c m ch . Quán không h đ ng qu ng cáo. Ti ng lành đ n xa. R i Bà C đ ti n mua nhà đ ng Tr ng Đ nh và Tôn Th t Hi p. L n này thì có quán kang trang, l i có c b ng hi u Đ ng Nhân. Đ ng Nhân là làng sinh quán c a bà C .

Nói đ n đây xong, ông T Hoè ng ng đ chiêu m t ng m n c trà và ăn m t mi ng bánh ng t. Cái g c B c K c a ông rõ ràng quá. Các c có đ ý viêc này không, là ng i B c u ng trà r i lai rai v i bánh ng t, bánh đ u xanh, còn ng i Nam thì u ng trà và nhâm nhi v i khô cá thi u khô cá m c.

R i Ông T Hoè ch anh John đang ng i bên. Ông b o ông già r i nên hay nói chuy n ngày x a nh t là chuy n ăn u ng. Lâu nay b n ông hay b t anh nói chuy n hoc ti ng Vi t. B a nay xin anh đ i đ tài, xin anh nói v món ăn VN. Anh có ý ki n gì v nh ng th nh u nh t c a cái b p VN không?

Anh John b h i b t ng nên suy nghĩ m t ch p r i m i phát bi u : Tôi th y ng i Vi t Nam khi g p nhau th ng ăn u ng. Món đ u tiên bao gi cũng là món g i, đây là món khai v . Đ n s

thì món này gồm cà rốt, củ cải trắng, dưa leo, bắp cải thái nhỏ, trứng vùi dầm chanh dầm gừng và rau răm rau quế vùi một chút dầu phồng rang. Sang hôm mốt chút thì thêm thịt heo, bao tử, tôm, mực luộc thái mỏng. Nghe điếu quan trọng là các thịt này phải đông, và nhừ ngay khi vớt ra trứng. Đĩa gỏi mà để lâu là một ngon ngay. Vả nữa nhừ gỏi, vả nữa nhâm nhi la de, vả nữa nói chuyện tíu tít thì thịt là tuyệt vời. Sau món gỏi khai vị này thì có thể dọn các món kiểu như bún thịt nướng, bún thang, bún mực, bánh bèo. Cái bắp VN rất nhừ món bún. Nghe nói Bắc thì ăn bún thang, bún ốc, bún mực, bún riêu, bún ngan, bún đậu, bún sụn. Nghe nói Trung thì bún bò Huế, nghe nói Nam thì bún bì, bún chả giò, bún thịt nướng, bún cà ri, bún gỏi gà...

Nghe anh John nói về các món bún dân làng ai cũng thấy đói bụng. Đúng lúc đó thì phe các bà dọn bữa ăn tối ra. Ai ngồi trong khi các nhà quân tử chúng tôi đưa nhau về thì ăn uống xa xỉ thì các bà lúi húi trong bếp. Các bà giỏi thật. Loáng mắt cái mà đã xong một nồi cơm và một nồi thịt heo kho vùi củ cá lóc củ hành tỏi nướng dưa. Chị Ba Biên Hòa tuyên bố: “ Đây là bữa ăn cuối năm. Các ông xong thì xin các ông cứ bàn tiếp các chuyện quan trọng trong năm cũng như trên thế giới. Khi nào nấu bánh chín, chúng tôi sẽ mời các ông xong bánh chưng giò mứt, bánh tét vùi tôm khô củ kiệu...”

Các củ đã thấy Chị Ba về anh John này giỏi lắm. Chị là một nữ tài ba số mốt. Làng tôi đã ăn mứt bữa ăn cuối năm thịt là ngon và vui vẻ như thế đấy.

Trong phần ăn tráng miệng và uống nước trà, anh H.O. cao hứng nói thêm chuyện vui. Anh hỏi đi làng nhà: Xin đừng quên làng khi nào thì ta biết con trai con gái bước vào mùa xuân cuối đời, tức là vào giai đoạn đời thì? Chị Chánh tiên chủ làng vả ăn no nên khó nghĩ ra câu trả lời, do vậy cứ để nghe anh hỏi và đáp luôn cho làng sung sướng. Anh xin tuân lệnh tiên chủ và nói: Thưa khi đến tuổi đời thì anh con trai về thăm, thăm nói gì, còn cô con gái thì một có một, và thích soi gương. Rồi tuổi xuân đến, tuổi yêu đến đến. Tình yêu miền man mác. Vậy cho tôi khi nào thì ta biết đàn bà đàn ông hết tuổi yêu đến đến mà đi vào tuổi hạnh phúc xuân? Thưa, khi nghe đàn bà bắt đầu nghĩ tới việc tân trang trên đời, và khi nghe đàn ông nghĩ tới xuân đến đến Viagra.

Làng tôi phá ra cười. Không nghe cái anh H.O. này hóm hỉnh như vậy. Rồi Chị chánh tiên chủ cười cười nói chuyện ngày xưa. Chị vả nói, một củ lim dim như nhìn về dĩ vãng: Lão không như chuyện như u nhớt như sinh quán. Làng lão khi xưa có cánh đến giờ còn bay thong thả, con đến giờ làng lát gạch bát tràng, đi lên xóm trên, đi xuống xóm dưới, đâu đâu cũng là nhà bà con hàng, đêm nằm nghe rõ gà gáy sang canh, sáng có con chim chích choè con chim chìa vôi bay như trên cành cây, trưa nghe rõ tiếng con cu gáy trên ngai cau, tiếng chó sủa bên hàng xóm, chiêng nghe tiếng chuông chùa ngân nga...Ngày nay làng của lão không còn nữa, tất cả đã thành biển dâu. Đó là chuyện quá khứ, vì các bạn muốn nghe nên lão kể lại với tôi thôi.

Bây giờ lão xin chúc tết.

Lão vả để chuyện này trên liên mạng, xin trình bà con:

Một buổi sáng đầu mùa đông, tôi ga đến ngã tư L’Enfant Plaza thủ đô Washington, nghe nói ta thấy một nhóc sĩ dờ đến giờ kéo vĩ cầm. Anh kéo đàn rất say sưa. Anh trình diễn nhạc khúc bất hủ của Bach, của Shubert của Massenet. Bây giờ là 8 giờ sáng, thời gian cao điểm đông người qua lại. Một ông cứ đi ngang qua và bước vào cái nón của anh nhóc sĩ đến giờ bước đầu tiên. Sau đó là một phụ nữ. Bà ta đến giờ nghe một chút rồi mới ví cho một đến giờ bước. Một phút sau thì có một thanh niên đi ngang qua, nhìn thấy nhóc sĩ nhạc làm lạ đi tiếp, sau đó một phút anh quay lại bước vào cái nón xin tiền một đến giờ rồi vội vã đi ngay như sợ trời giáng tội. Rồi nghe nói ta chú ý tới một em bé chèo ba tuổi. Em níu tay một đến giờ nhìn tôi xem và nghe nhạc. Một em cứ kéo em đi, nhạc càng kéo em càng ghiền. Em nhìn nhóc sĩ một cách say đắm. Một em

Tết Làng Tôi

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Năm, 27 Tháng 1 Năm 2011 09:22

phôi b em lên và b em đi. M t em bé v n ngoài i. Sau 45 phút kéo đàn, ng i nh c sĩ vĩ c m đã nh n đ c 35 đôla. Ch ng ai đ ng i đ khen chàng m t câu. Ch ng ai nói v i chàng m t ti ng.

Nào có ai ng nh c sĩ ch i đàn này chính là Joshua Bell, m t thiên tài vĩ c m n i danh nh t th gi i. Ông đã ch i nh c b ng cây đàn Stradivarius 1713 tr giá 3 tri u 500 ngàn đô la t i nh ng đ i s nh nh Boston và vé vào c a t i thi u 100 đô la. Báo Washington Post đã ch ý t o ra bi n c b t ng này đ kh o sát v kh năng c m nh n và khi u th ng ngo n cũng nh nh ng u tiên hành đ ng c a công chúng. T báo đã suy ra đ i u này : Chúng ta th ng không nh n ra nhi u đ i u tuy t mĩ, không nhìn th y nhi u đ i u tuy t h o chung quanh ta.

T chuy n này suy ra : trong cu c đ i chúng ta có bi t bao nhiêu vi c k đ i u mà vì vô tình, vì b t ng , vì vô minh mà ta đã không nhìn th y. H ng ngày chung quanh ta có bi t bao nhiêu là nh ng thiên tài vĩ c m Joshua Bell xu t hi n mà ta đâu có th y. Năm m i, lão xin thành tâm kính chúc dân làng nhìn ra nh ng đ i u vĩ đ i và k đ i u đang x y ra quanh chúng ta và cho chính chúng ta.

Kính chúc các c Năm M i đ y ti ng c i và nh n ra nhi u H nh Phúc mình đang có.